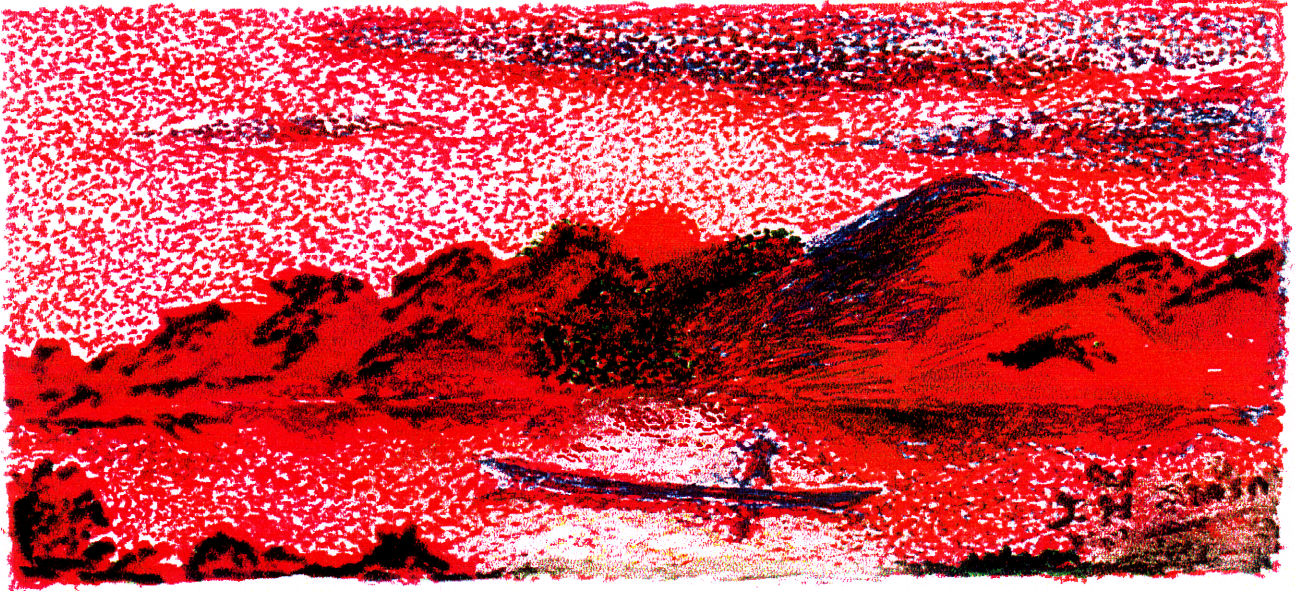

คืนนี้ชีวิตคู่แผ่นดิน

พระอาทิตย์ดวงนี้ โคจรมาแต่เริ่มอรุณเบิกฟ้า ให้แสงสว่างจากพลังจิตอันแรงกล้าแก่สรรพชีวิตทั้งหลายในท้องถิ่น บางช่วงก็พบว่ามิเมฆฝนเข้ามาบดบัง บางช่วงท้องฟ้าก็เปิดเจิดจ้าทำให้ชีวิตทั้งหลายแสดงความชื่นชมยินดี แต่เมฆฝน ก็เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ชีวิตรู้สึกสดชื่นแจ่มใส จนกระทั่งใกล้อัสดง ทอแสงสีแดง เหมือนกำลังบอกกลางลับไป จากขอบฟ้าสู่แดนใหม่

แต่การเปลี่ยนแปลงของทุกสิ่งในโลกแม้ตัวโลกเอง ต่างก็มีธรรมชาติที่หมุนวนเป็นวัฏจักร

จากสังขารรวมคั่งกล่าว ซึ่งปราศจากการยกเว้น รุ่งอรุณของวันพรุ่งนี้และวันถัดไป ดวงอาทิตย์ดวงนี้ย่อมทวนกลับมาใหม่ และทำหน้าที่ตามวิถีทางอันเป็นธรรมชาติต่อไป เช่นเดียวกับวิญญูณมนุษย์แต่ละคน ซึ่งยังแฝงไว้ด้วยเงื่อนไขอันเป็นบ่อเกิด แห่งกรรม มีผลกำหนดให้ทั้งร่างกายร่วมกับวิญญูณ หลังช่วงที่ลาลับไปจากโลกแล้วย่อมทวนกลับมาเกิดใหม่ ในรูปแบบ ที่อิสระ แต่ใจย่อมมีเงื่อนไขความจริงติดมาด้วย ทำให้เชื่อด้วยเหตุและผลว่า ชาติหน้ามีจริง

เมื่อใดวิถีการเรียนรู้ความจริงจากรากฐานตัวเอง ทำให้วิญญูณปลอดจากเงื่อนไขมากขึ้นจนกระทั่งถึงที่สุด คงเหลือไว้แต่ความว่างเปล่า จึงไม่มีเงื่อนไขใด ๆ กำหนดให้ร่างกายเกิดมาได้อีกอย่างแน่นอน คงเหลือไว้เพียงความทรงจำ สำหรับชีวิตมนุษย์ ผู้ซึ่งยังมีเงื่อนไขแห่งกรรมอยู่ในวิญญูณตนเอง ที่จะซึมซับไว้ในใจเท่านั้น

วิญญูณอันใสสะอาดของมนุษย์ จึงน่าจะหมายถึงความว่างเปล่าที่มีอยู่ในธรรมชาติ แม้มนุษย์ จะสูญพันธุ์ไปจากโลกเป็นสังขารรวม ความว่างเปล่าซึ่งหมายถึงวิญญูณมนุษย์ก็คงยังไม่ตาย

เขียนจากใจที่ค้นพบความจริงได้เองอย่างอิสระ

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2543 พิมพ์ในหนังสือพุทธจักร ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2543

แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2544